

ยางนา

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Dipterocarpus alatus* Roxb. ex G. Don

ชื่อวงศ์ DIPTEROCARPACEAE

ชื่อพื้นเมือง ชันนา ยางดั่ง ยาง ยางขาว ยางแม่น้ำ ยางหยวก ยางกุง ยางควาย

ยางเนิน กาศิล ขะยาง จ้อง จะเตียล

ไม้ยืนต้น สูงถึง 50 ม. เรือนยอด เป็นพุ่มกลม ลำต้นเปลาตรง เปลือกต้นสีน้ำตาลอ่อนหรือเทาปนขาว เรียบหรือแตกสะเก็ดเป็นหลุมตื้นๆ เปลือกชั้นในสีน้ำตาลอ่อนอมชมพู โคนต้นมักเป็นพูพอน

ใบ เดี่ยว เรียงสลับ รูปไข่ถึงรูปรีแกมรูปไข่ ขนาด 5-15 x 15-35 ซม. ปลายใบมนถึงแหลม โคนใบมนหรือสอบเล็กน้อย ขอบใบเรียบหรือเป็นคลื่นเล็กน้อย ผิวใบด้านบน เกลี้ยง ยกเว้นเส้นกลางใบ ผิวใบด้านล่างมีขนนุ่ม

ดอก ออกรวมกันเป็นช่อสั้นๆ ตามซอกใบใกล้ปลายกิ่ง สีชมพู โคนกลีบเลี้ยงมีครีบทามยาว 5 ครีบทามยาว 5 ครีบทามจะเกยซ้อนเวียนเป็นรูปกังหัน

ผล เดี่ยว มีปีก กลมรี ยาว 3-4 ซม. มีครีบทามยาว 5 ครีบทาม ปีกคู่ยาว 2 ปีก ปีกสั้น 3 ปีก รูปหูหนู ทั้งเส้นตามยาวและเส้นแขนงย่อยของปีกมักคุดไปมา ไม่เป็นระเบียบ

สภาพนิเวศ พบขึ้นในที่ลุ่มต่ำริมห้วย ลำธารและตามหุบเขาทั่วทุกภาคของประเทศที่ความสูงจากระดับน้ำทะเล 350 ม .

สถานภาพ ไม้หวงห้ามประเภท ก.